

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЪР НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И
БЛАГОУСТРОЙСТВОТО

Изх. № 90-03-309.....
27.04.16г.
КЪМ ВХ.90-03-309/18.04.16 г.

ДО
Г-ЖА СУЛТАНКА ПЕТРОВА
НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ
ОТ ПГ НА ПАТРИОТИЧЕН
ФРОНТ

КОПИЕ: Г-Н БОЙКО БОРИСОВ
МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Г-Н ИВАЙЛО КАЛФИН
ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР-
ПРЕДСЕДАТЕЛ ПО
ДЕМОГРАФСКАТА И
СОЦИАЛНА ПОЛИТИКА И
МИНИСТЪР НА ТРУДА И
СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА

Г-Н ИВАЙЛО МОСКОВСКИ
МИНИСТЪР НА ТРАНСПОРТА,
ИНФОРМАЦИОННИТЕ
ТЕХНОЛОГИИ И
СЪОБЩЕНИЯТА

Относно: Отворено писмо от Султанка Петрова, народен представител на ПГ на „ПФ“, относно изпълнението на нормативната уредба за изграждане и поддържане на достъпна архитектурна среда за лица с увреждания, както и за контрола върху това

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПЕТРОВА,

В отговор на въпросите, поставени във Вашето отворено писмо Ви информирам за следното:

Законовите правомощия на министъра на регионалното развитие и благоустройството по отношение на достъпната жизнена и архитектурна среда за хората с увреждания са определени с разпоредбата на чл. 169, ал. 1, т. 4 и ал. 4 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) и с разпоредбата на чл. 33 от Закона за интеграция на хората с увреждания (ЗИХУ), а именно да създаде нормативните условия за нейното проектиране и изграждане.

С приемането на Закон за изменение и допълнение на ЗУТ (ДВ, бр. 101 от 2015 г.) в чл. 169, ал. 1 от ЗУТ са определени седем основни изисквания към строежите, в съответствие с приложение I на Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 г. за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета (ОВ, L 88/5 от 4 април 2011 г.). Основното изискване към строежите, свързано с достъпност на архитектурната среда, е регламентирано с чл. 169, ал. 1, т. 4 от ЗУТ - „достъпност и безопасност при експлоатация“.

С Наредба № 4 от 2009 г. за проектиране, изпълнение и поддържане на строежите в съответствие с изискванията за достъпна среда на населението, вкл. за хората с увреждания (Наредба № 4 от 2009 г.) са определени изискванията при проектирането, изпълнението и поддържането на строежите за осигуряване на достъпна среда за цялото население, като се отчитат и специфичните нужди на хората с намалена подвижност, в т.ч. на хората с увреждания.

Изискванията на Наредба № 4 от 2009 г. са задължителни за прилагане от всички участници в проектирането и строителството и при въвеждане на строежите в експлоатация по реда на ЗУТ като тези изисквания следва да бъдат съблюдавани още при изготвянето на инвестиционните проекти.

Изпълнението на изискванията по чл. 169, ал. 1 от ЗУТ е част от извършваната от органите и лицата по чл. 142, ал. 6 от ЗУТ оценка за съответствие на инвестиционните проекти със съществените изисквания към строежите, съгласно определения с чл. 142, ал. 5, т. 3 от ЗУТ обхват.

При одобряването на инвестиционните проекти и издаване на строителните книжа, с които се допуска извършването на строежите, одобряващият орган съблюдава спазване изпълнението на горепосочените разпоредби.

В провежданите производства по чл. 156 от ЗУТ за преценяване

законосъобразността на издадени строителни книжа, началниците на регионалните дирекции за национален строителен контрол и на регионалните отдели към тях имат задължения да упражняват контрол единствено и само върху съответствието на одобрените проекти с предвижданията на действащия подробен устройствен план.

Разрешение за ползване за строежите от първа, втора и трета категория се издава от органите на ДНСК въз основа на установено от Държавна приемателна комисия /ДПК/ изпълнение на строежа съобразно издаденото разрешение за строеж и одобрените проекти или заверената ексекутивна документация. Държавната приемателна комисия действа като колективен орган с участието и на специализираните контролни органи, които в границите на своите правомощия по ЗУТ и Наредба № 2 от 2003 г. за въвеждане в експлоатация на строежите в република България и минимални гаранционни срокове за изпълнени строителни и монтажни работи, съоръжения и строителни обекти (Наредба № 2/2003 г.) разполагат с оперативна самостоятелност да констатират наличие на предпоставките за въвеждане на строежа в експлоатация. Съгласно разпоредбата на чл. 17, ал. 1, т. 1, във връзка чл. 16, ал. 2 от Наредба № 2/2003 г. началникът на ДНСК или упълномощено от него длъжностно лице е длъжен да се съобрази с направените от ДПК констатации. При наличие на надлежно съставен протокол обр. 16 от ДПК, с предложение за издаване на разрешение за ползване на строежа и неналичие на предпоставките по чл. 14 от Наредба № 2/2003 г., началникът на ДНСК или упълномощено от него длъжностно лице не разполага с друга възможност освен да издаде разрешение за ползване.

Спазването на изискванията за достъпна среда за населението, включително за хората с увреждания при въвеждането в експлоатация на строежите от четвърта и пета категория е изцяло в компетенцията на главния архитект на общината.

Предвид контролните функции на общинските администрации и на органите на ДНСК по спазването и прилагането на нормативната уредба по устройство на територията, от 2007 г. до сега, от ДНСК са давани писмени указания на главните архитекти на общини, при изпълнение на горепосочените процедури по ЗУТ, стриктно да се съблюдают спазването и изпълнението на разпоредбите на Наредба № 6 от 26 ноември 2003 г. /отм. ДВ, бр. 54 от 2009г./ и на Наредба № 4 от 1 юли 2009 г.

Привеждането на техническата инфраструктура и на съществуващите сгради и съоръжения в урбанизираната територия в съответствие с изискванията за

достъпна среда е задължение на принципала на собствеността и е извън компетенциите на ДНСК по ЗУТ.

Обръщаме внимание, че разпоредбата на § 6 от ЗИХУ, съгласно която сградите за обществено обслужване – държавна и общинска собственост, трябва да се приведат в съответствие с изискванията за достъпност в срок до 31.12.2006 г. се отнася до собствениците на тези сгради и не вмениява допълнителни задълженията на МРРБ освен към сградите – собственост на министерството. Тази разпоредба на ЗИХУ е в синхрон с разпоредбата на чл. 169, ал. 6 от ЗУТ: „органите на изпълнителната власт ежегодно разработват програми с мерки за привеждане на урбанизираната територия и на съществуващи отделни сгради и съоръжения в нея в съответствие с изискванията за достъпна среда и предвиждат средства за тяхното реализиране. Министерският съвет и общинските съвети приемат програмите и осъществяват контрол по изпълнението им.“

Във връзка с тези две разпоредби на ЗИХУ и ЗУТ Ви уведомявам, че сградите, собственост на МРРБ ,са приведени в съответствие с изискванията по чл. 169, ал. 1, т. 4 от ЗУТ и поради това за тази цел не е необходимо да се предвиждат средства от бюджета на министерството.

По смисъла на чл. 169, ал. 6 от ЗУТ привеждането на урбанизираната територия и на съществуващи отделни сгради и съоръжения в нея в съответствие с изискванията за достъпна среда и предвиждането на средства за тяхното реализиране е задължение на органите на изпълнителната власт и е извън компетенциите на МРРБ и ДНСК по ЗУТ.

Във връзка с изпълнение на Плана за действие на Република България за прилагане на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания (Концепция) (2015-2020), приет с Решение № 467 от 2015 г. на Министерския съвет, на Министерството на регионалното развитие и благоустройството е възложено разработването на Концепция за промени в националното законодателство, свързани с прилагането на чл. 9 „Достъпност” от Конвенцията, по отношение на достъпността на архитектурната среда. Концепцията следва да се одобри от Министерския съвет през 2016 г. и предварително да се съгласува с Националния съвет за интеграция на хората с увреждания и с Националното сдружение на общините в Република България.

С проекта на Концепция се цели: създаване на по-добра правна рамка за подобряване на достъпността на средата в нашата страна за всички хора, не само за

хората с увреждания и създаване на необходимите условия за изпълнение на изискванията на чл. 9 от Конвенцията по отношение на достъпната архитектурна среда, като на хората с увреждания се предоставят възможности да участват пълноценно във всички аспекти на живота. Въз основа на извършения анализ са предложени редица законодателни мерки, чрез които в краткосрочен план биха се създали условия за подобряване на достъпността на архитектурната среда в урбанизираните територии и в сградите и съоръженията за обществено обслужване. Основните установени проблеми са свързани със съществуващите сгради и съоръжения в експлоатация, а именно по отношение на: липса на цялостна информация за съществуващото положение в урбанизираните територии в страната на централно и териториално ниво, на базата на която да се правят адекватни анализи и изводи, и съответно да се предприемат конкретни законодателни и практически мерки; необходимост от нови законови разпоредби за подобряване на контрола и провеждането на мониторинг върху процесите на привеждане на архитектурната среда в съответствие с изискванията за достъпност и др. С проекта на Концепция е изведена и необходимостта от възлагане на оценка за въздействието на действащите политики и законови разпоредби по отношение на достъпната архитектурна среда в съществуващи сгради и съоръжения, в т.ч. разглеждане на възможни сценарии за допълването им или за въвеждане на нови подходящи политики и органи в този процес. С оценката следва да се направи анализ и обосновка на необходимите разходи (финансови, административни и др.), на ползите и социалния ефект от предприемане и/или не предприемане на допълнителни законодателни мерки и/или допълнение и отмяна на действащи такива. Предприемането на следващи действия за промени в законодателството трябва да се извършва въз основа на резултатите от оценката за въздействие.

МИНИСТЪР:

ЛИЛИЯНА ПАВЛОВА

